

elc

**POMORSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
W GDAŃSKU**

Gdańsk, 2017.05. 22

2017-05-22

POLECONY

ŻN.8361.180.2017.JŻ.ZS

Pani MAŁGORZATA BUDZISZ
Małgorzata Budzisz „MHB” Hurt -Detal, mięso
przetwory mięsne i art. spożywcze
ul. Nowy Świat nr 4
84-100 Puck

DECYZJA Nr ŻN.D.57.2017.JŻ

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 i ust. 4 ustawy dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych* (tekst jednolity (tekst jedn. z 2016 r., poz. 1604 ze zm.) art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jednolity Dz. U z 2016 r., poz. 6) oraz § 6 Zarządzenia Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku Nr PO.110.13.2013.PH z dnia 14 maja 2013r. w sprawie upoważnienia pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku do podejmowania, wydawania oraz podpisywania decyzji, postanowień, dokumentów i korespondencji w imieniu Wojewódzkiego Inspektora,

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku

działając w osobie *Anny Klecha – Naczelnika Wydziału Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych* – leg. nr 000004, upoważnienie Nr PO.057.17.2013.PH,

po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza przedsiębiorcy Małgorzacie Budzisz, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „Małgorzata Budzisz „MHB” Hurt -Detal, mięso przetwory mięsne i art. spożywcze”, główne miejsce wykonywania działalności: 84-100 Puck, ul. Nowy Świat nr 4 karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie pięćset 00/100 złotych) w związku z wprowadzeniem do

Arzymalam 22.05.2017

obrotu łącznie 4 partii surowych wyrobów mięsnych oferowanych luzem, pakowanych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego, o wartości 119,48 zł, tj.

1. kiełbasy polskiej surowej wędzonej eMDe, w ilości 1,10 kg, w cenie 24,40 zł/kg; wartości 26,84 zł;

2. metki kaszubskiej eMDe, w ilości 1,60 kg, w cenie 17,95 zł/kg, o wartości 26 zł., nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej w § 19 ust. 1 pkt. 1, 2 i 3 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r., poz.29)

- z uwagi na brak podania w miejscu sprzedaży ww. środków spożywczych na wywieszkach dotyczących danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom pełnej nazwy ww. środka spożywczego, nazwy albo imienia i nazwiska producenta oraz wykazu składników zgodnie z art. 18 – 20 cyt. wyżej rozporządzenia nr 1169/2011 z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia tj. z uwzględnieniem substancji lub produktów powodujących alergie lub reakcje nietolerancji;

3. metki Zielińskiego w ilości 2,68 kg, w cenie 20,95 zł/kg, wartości 56,15 zł;

4. Metki Wytwórni Wędlin Sobolski w ilości 0,41 kg, w cenie 18,95 zł/kg, wartości 7,77 zł,

nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej w § 19 ust. 1 pkt. 3 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r., poz.29)

- z uwagi na brak podania w miejscu sprzedaży ww. środków spożywczych na wywieszkach dotyczących danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom wykazu składników zgodnie z art. 18 – 20 cyt. wyżej rozporządzenia nr 1169/2011 z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia tj. z uwzględnieniem substancji lub produktów powodujących alergie lub reakcje nietolerancji.

Powyższe stwierdzono podczas kontroli przeprowadzonej w sklepie w Pucku przy ul. Nowy Świat nr 4, 84-100 Puck, należącym do strony postępowania.

UZASADNIENIE

W dniach 15 - 17 marca 2017 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku, działając na podstawie upoważnienia wydanego przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku Nr ŻN.057.180.2017.AK z dnia

13.03.2017r., podstawa prawna: art. 3 ust. 1 - 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. U. L 165 z 30.4.2004 r., str. 1—14 ze zm.; Polskie wydanie specjalne Rozdział 3 Tom 45 s. 200 – 251), art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 1604), art. 3 ust. 1 pkt 6 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 1059 ze zm.) przeprowadzili kontrolę w sklepie w Pucku przy ul. Nowy Świat nr 4 w Pucku, należącym do przedsiębiorcy Małgorzaty Budzisz.

W toku kontroli stwierdzono, że do obrotu wprowadzono łącznie 4 partie surowych wyrobów mięsnych oferowanych luzem, pakowanych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego, o łącznej wartości 119,48 zł, tj.:

I. kielbasę polską surową wędzoną eMDe, metkę kaszubską eMDe nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej w § 19 ust. 1 pkt. 1, 2 i 3 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r., poz.29) z uwagi na brak podania w miejscu sprzedaży ww. środków spożywczych na wywieszkach dotyczących danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom pełnej nawy ww. środka spożywczego, nazwy albo imienia i nazwiska producenta oraz wykazu składników zgodnie z art. 18 – 20 cyt. wyżej rozporządzenia nr 1169/2011 z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia tj. z uwzględnieniem substancji lub produktów powodujących alergię lub reakcje nietolerancji;

II. metkę Zielińskiego i Metkę Wytwórni Wędlin Sobolski nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej w § 19 ust. 1 pkt. 3 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r., poz.29) z uwagi na brak podania w miejscu sprzedaży ww. środków spożywczych na wywieszkach dotyczących danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom wykazu składników zgodnie z art. 18 – 20 cyt. wyżej rozporządzenia nr 1169/2011 z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia tj. z uwzględnieniem substancji lub produktów powodujących alergię lub reakcje nietolerancji.

Przedstawiony wyżej stan faktyczny i prawny dał podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst

jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 1604 ze zm.) w związku z wprowadzeniem do obrotu artykułów rolno – spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej, określonej w przepisach o jakości handlowej.

Pismem z dnia 24.04.2017 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu ww. artykułów spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej.

Ponadto w piśmie tym poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 *Kodeksu postępowania administracyjnego* – stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w toku postępowania tj. do zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych. Strona postępowania skorzystała z przysługujących jej uprawnień wnosząc w piśmie z dnia 10.05.2017r o najniższy wymiar kary pieniężnej wyjaśniając, że stwierdzone uchybienia zostały w trakcie kontroli usunięte – założony został segregator dostępny dla konsumenta, w którym przechowywane są oryginalne etykiety producentów wędlin oferowanych w sklepie. Ponadto przedsiębiorca wyjaśniła, że nie była dotąd kontrolowana przez organ Inspekcji Handlowej oraz nie знаła przepisów dotyczących oznakowania towarów oferowanych do sprzedaży luzem.

Pismem z dnia 24.04.2017 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku zwrócił się do przedsiębiorcy o wyliczenie i przesłanie informacji o wielkości osiągniętych obrotów w 2016 r. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Odpowiedź wpłynęła do organu w dniu 08.05.2017r.

W pierwszym dniu kontroli tj. 15.03.2017 r przedsiębiorca oświadczyła, iż zgodnie z art. 106 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 1829 ze zm.) jest mikroprzedsiębiorcą.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ustalił i stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa Żywności* (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym: producent, przetwarzający czy dystrybutor, obciążony jest obowiązkiem zapewnienia w przedsiębiorstwie, będącym pod jego kontrolą, zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla jego działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Powyższy obowiązek został powtórzony w art. 8 ust. 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w

sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004. I tak art. 8 ust. 5 ww. rozporządzenia stanowi: „podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione”. Z ust. 2 tego artykułu wynika, że podmiot odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych. Takim podmiotem działającym na rynku spożywczym jest strona postępowania, której działalność odpowiada definicji obrotu.

W myśl art. 3 pkt. 8 cytowanego rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności - „wprowadzenie na rynek oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania”.

Zgodnie z art. 8 ust.1 cytowanego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 178 z dnia 28 stycznia 2002 r. prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością

Stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 678), wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Pojęcie jakości handlowej zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 5 cytowanej powyżej ustawy o jakości handlowej art. rolno – spożywczych, jako *cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu*

produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Według zapisów zawartych w powyżej cytowanej ustawie o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych :

– art. 7 ust. 1 pkt. 1 „Oznakowanie artykułu rolno – spożywczego zawiera informacje istotne z punktu widzenia jakości handlowej artykułu rolno – spożywczego, w szczególności – nazwę , pod którą artykuł rolno spożywczy jest wprowadzany do obrotu;

- art. 7 ust. 1 pkt. 2 „Oznakowanie artykułu rolno – spożywczego zawiera informacje istotne z punktu widzenia jakości handlowej artykułu rolno – spożywczego, w szczególności – inne dane umożliwiające identyfikację artykułu rolno – spożywczego oraz odróżnienie go od innych artykułów rolno – spożywczych”.

Regulacje dotyczące oznakowania środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu bez opakowania określono w § 19 cytowanego powyżej rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych zgodnie z którym:

„W przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się m.in.:

pkt 1 – nazwę środka spożywczego wskazaną w sposób określony w art. 17 rozporządzenia nr 1169/2011;

pkt 2 – nazwę albo imię i nazwisko producenta;

pkt 3 - „wykaz składników – zgodnie z art.18-20 rozporządzenia nr 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia”. (ust. 1).

Natomiast w ust. 2 § 19 podano, że „Informacje, o których mowa w ust.1, podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu”.

Art. 40a ust. 1 pkt. pkt. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 678 ze zm.) stanowi, że „Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno – spożywcze nie odpowiadające jakości handlowej deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.”.

Przyjęte przez ustawodawcę brzmienie ww. artykułu wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie ustalone, iż wprowadził do obrotu

nieodpowiadające jakości handlowej artykuły rolno – spożywcze, podlega karze przewidzianej w tym przepisie. Oznacza to, że samo stwierdzenie – udowodnienie faktu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej produktów, powoduje konieczność nałożenia stosownej kary (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 04 sierpnia 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 894/10). Odpowiedzialność określona w tym przepisie ma charakter obiektywny, natomiast przesłanką jej przyjęcia jest fakt wprowadzenia do obrotu produktów niewłaściwej jakości handlowej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 07 maja 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 126/10).

Szczególnie należy wskazać, że celem ustawy o jakości handlowej jest przede wszystkim ochrona konsumentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, dlatego też kary pieniężne wymierzane w tego rodzaju sprawach, po uwzględnieniu kryteriów określonych w art. 40 a ust. 5 ww. ustawy, nie mogą być symboliczne (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lipca 2010r, sygn. VI SA/Wa 769/10). W omawianym przypadku kara maksymalna stanowi kwotę 597,40zł.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 wyżej cytowanego rozporządzenia (WE) Nr 178/2002 kary zastosowane w przypadku naruszenia prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił przede wszystkim: stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia oraz dotychczasową działalność i wielkość obrotów.

Wykonując dyspozycję powyższego przepisu Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku stwierdził i uznał co następuje:

W niniejszej sprawie strona postępowania popełniła czyn opisany w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych tj. wprowadziła do obrotu artykuły spożywcze nieprawidłowo oznakowane, w tym:

- 2 partie surowych wyrobów mięsnych (*kielbasa polska, metka kaszub.*) dla których nie podano w miejscu sprzedaży tych środków spożywczych na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu wymaganych informacji tj.: pełnej nazwy środków spożywczych, nazwy albo imienia i nazwiska producenta oraz wykazu składników zgodnie z art. 18 – 20 cyt. wyżej rozporządzenia nr 1169/2011; z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia tj. z uwzględnieniem substancji lub produktów powodujących alergię lub reakcje nietolerancji;
- 2 partie surowych wyrobów mięsnych (*metka Zielińskiego, metka Sobolski*) dla których nie podano w miejscu sprzedaży tych środków spożywczych na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio

konsumentowi finalnemu wymaganych informacji tj. wykazu składników zgodnie z art. 18 – 20 cyt. wyżej rozporządzenia nr 1169/2011 z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia tj. z uwzględnieniem substancji lub produktów powodujących alergię lub reakcje nietolerancji.

Nie ma przy tym znaczenia czy nieodpowiadające jakości handlowej produkty zostały wprowadzone do obrotu w wyniku celowego działania strony, czy też nie, gdyż to wyłącznie na stronie spoczywał obowiązek prawidłowego oznakowania oferowanych przez nią środków spożywczych. Należy też zaznaczyć, że wymierzana na podstawie tego przepisu kara jest środkiem sankcjonującym naruszenie prawa żywnościowego, a celem regulacji jest ogólnie pojęty interes konsumentów, w szczególności zapewnienie, że nabywane przez nich artykuły rolno – spożywcze są właściwej jakości handlowej. W przypadku środków spożywczych oferowanych luzem – w przeciwieństwie do żywności w opakowaniach – oznakowanie w miejscu sprzedaży stanowi jedyne źródło informacji dla nabywcy o rodzaju i właściwościach środka spożywczego – surowych wyrobów mięsnych, musi więc być prawidłowe i rzetelne.

Konsument podejmując decyzję o zakupie towaru kieruje się przede wszystkim podstawowymi informacjami wynikającymi z oznakowania, które odzwierciedlają charakter produktu i umożliwiają odróżnienie go od podobnych środków spożywczych dostępnych na rynku. Wskutek braku należytej wiedzy o produkcie w wyniku braku podania jego pełnej nazwy, nazwy albo imienia i nazwiska producenta oraz wykazu zawartych składników - potencjalny konsument był narażony na nieświadome dokonanie niewłaściwego wyboru przy zakupie.

Stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości powstały u przedsiębiorcy, który miał bezpośredni wpływ na sposób prezentacji oferowanych do sprzedaży przetworów mięsnych. Strona postępowania, której przeważającą i wykonywaną działalnością jest sprzedaż detaliczna mięsa i wyrobów z mięsa prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach, ma obowiązek znajomości i przestrzegania przepisów prawa dotyczących znakowania żywności. Ponadto strona postępowania powinna wykazać się należyłą starannością dla zadośćuczynienia wymogom tych przepisów.

Podanie powyższych informacji tj. pełnej nazwy oferowanych wyrobów, nazwy albo imienia i nazwiska ich producenta oraz ich składu surowcowego należy do elementarnych obowiązków przedsiębiorców prowadzących ich sprzedaż, zapobieżenie więc stwierdzonym nieprawidłowościom leżało w mocy stron.

Nie ulega wątpliwości, że strona nie zapewniła konsumentom rzetelnych informacji o oferowanych produktach, co ma szczególnie istotne znaczenie zwłaszcza w przypadku osób z różnego rodzaju nietolerancjami pokarmowymi, które z tego względu muszą unikać pewnych składników (składniki alergenne). Nieznajomość przepisów w zakresie

wykonywanej działalności gospodarczej w żadnym wypadku nie może stanowić okoliczności łagodzącej.

Przy ocenie dotychczasowej działalności podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych organ wziął pod uwagę fakt, strona postępowania, jak wynika z prowadzonej dokumentacji, po raz pierwszy nasuszyła przepisy ustawy o jakości handlowej artykułów rolno - spożywczych. Biorąc pod uwagę powyższe Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku uznał, że kara pieniężna w najniższej możliwej wysokości, tj. 500,00zł. spełni swe funkcje, w tym w szczególności funkcję ogólnoprewencyjną.

Mając powyższe na uwadze Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca Małgorzata Budzisz, prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą „Małgorzata Budzisz „MHB” Hurt -Detal, mięso przetwory mięsne i art. spożywcze”, główne miejsce wykonywania działalności: 84-100 Puck, ul. Nowy Świat nr 4 powinna wpłacić na rachunek bankowy:

**Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku
nr 03 101011400069692231000000 NBP Gdańsk**

lub w kasie Inspektoratu, w Gdańsku, ul. M. Konopnickiej 4 codziennie w dni robocze w godzinach 7:15 – 15:15 w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 201) od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 *Ordynacji podatkowej*.

POUCZENIE:

1. Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 K p a, stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Pl. Powstańców Warszawy 1, 00 -9 50 Warszawa. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku, ul. M. Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk.
2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art.130 § 2 k. p. a.).

3. Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych /Dz. U. z 2016 r., poz. 1604 ze zm./ w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa /tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 201./.

Otrzymują:

1. Małgorzata Budzisz
Małgorzata Budzisz „MHB” Hurt -Detal,
mięso przetwory mięsne i art. spożywcze
ul. Nowy Świat nr 4, 84-100 Puck
2. a/a
3. Wydział BA w/m

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTÓRA INSPEKCJI HANDLOWEJ
Anna Klecha
Anna Klecha
NACZELNIK WYDZIAŁU KONTROLI ARTYKUŁÓW
ŻYWIENIOWYCH I NIEŻYWIENIOWYCH

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ul. Marii Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk	Tel. (058) 341 – 09 – 24 Fax. (058) 341 – 08 – 77 Fax. (058) 341 – 53 – 37
	Tel. (058) 341 – 87 – 83 wew. 34, 40
Wydział Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych	